

کامیابی در کانکور، گام اول در راه دشوار!

عبدالله هروی

دشوار و به ساده نگری و سهل انگاری آن داده و جریان غوغای که تصویب اکتفا می ووزند. جریان غوغای که تصویب قانون تحصیلات عالی بسا آن روبرو بود بخوبی نشان داد که چگونه دانشگاه های کشور نیز همانند سایر بخش ها در چنینه مافیای گرفتار آمده است.

مسئله اساسی و بنیادی که باید گفته شود و در آن باره توضیح داده شود این است از آنجایی که افغانستان در شرایط کنونی عزم بر آن دارد که روند بازسازی و ترقی و ثبات را بپذیرد موفقیت رفتن در این مسیر می طلبد که باید نسبت به بعضی از معیار ها و شاخص های تعیین کننده توجه جدی صورت گیرد. یکی از فاکتور های اساسی که در روند رشد و ترقی ملت ها و کشور ها نقش دارد موضوع آموزش و توسعه آموزش است که از مجاری نهادهای آموزشی چون وزارت معارف و وزارت تحصیلات عالی و مکاتب و دانشگاه ها تحقق می یابد. به تعبیر دقیق تر آموزش و تربیت ، کلید گشایش آینده است ؛ به همین دلیل انتظار بر اینست که نظام آموزشی و تربیتی هر جامعه انسانی های فردا را پرورش دهند و نسل امروزین را برای آینده آماده سازد. رسالت آموزش و تربیت توان بخشیدن به همه افراد جامعه در جهت توسعه همه جانبه و فراهم ساختن شکوفایی استعداد

جایگاه و موقعیت خود را ارزیابی نمایم . آیا مطالبات سیاسی و اجتماعی ما متناسبی با واقعیت های موجود جامعه و عملکرد کارگزاران دارد؟ توسعه و دموکراسی از مهم ترین خواست ها و نیاز های کنونی جامعه و کشور خوانده می شود ، اما باید پرسید که برای دست یابی به این مهم چه گامهای برداشته شده است ؟ در این میان با توجه به بیان اهمیت و نقش اساسی نظام آموزشی و تربیتی ، آیا جامعه ما و حکومت در این باره توجه جدی و عمیق از خود نشان داده اند؟ با توجه به تجارب پانزده سال گذشته و نیز طرح های که حکومت وحدت ملی برای پیشرفت و ثبات کشور اظهار می دارد انتظار برده می شود که در عرصه آموزش و نیز کاربردی کردن برنامه های آموزشی توجه جدی نشان دهد. هم چنین همانطور که گفته شد ورود به دانشگاه و موفقیت در کانون کار کامیاب است در راه دشوار و سخت اما آینده بهتر، حکومت و نهاد های آموزشی چون وزارت معارف و وزارت تحصیلات عالی و دیگر نهاد های ذیربط مسئولیت دارند که اولابایستی ظرفیت جذب در دانشگاه را بیش از این بالا ببرند. تا نسل تحصیل کرده ما سرگردان و بی برنامه باقی نماند و نیروی انسانی موثر در جامعه پرورش داده شود. دوم این که دانشگاه ها ما مطابق به نیازمندی ها تازه و ضروری جامع به تغییرات جدی و گسترده نیاز دارند. تریدنی وجود ندارد که توجه به دانش و دانشگاه اکنون یک ضرورتی است که حکومت باید این توجه ثبات و امنیت و توسعه در کشور ادعای دروغ بیش نخواهد بود. سوم، حکومت برای تحصیل کرده ها و آثانی که از کانکور باز میمانند در عرصه های دیگر باید فکری جدی نمایند. این مسئله سبب خواهد شد که همه راه ها و مسیر های برای پیشرفت و ساختن جامعه و کشور فقط به موضوع ورود به دانشگاه منحصر و محدود نگردد، بلکه به جوانان و درس خوانده ها فهمانده شود و نشان داده شود که راه های دیگری نیز برای ترقی و زندگی بهتر وجود دارد. شیوه ها و بستر های دیگری توسعه و وجود دارد که نیروی انسانی مفید و موثر در جامعه پرورش یابد.

پیشتازی نامنتظر “دونالد ترامپ” جنگ داخلی در میان راستگرایان آمریکایی

سرگی حلیمی / مترجم: منوچهر مرزبانیان / قسمت چهارم و پایانی

آینده: با اینهمه تقریباً همه اینها بحث را به سرعت به مضمون مهاجرت می کشاند. آقای “نه نت” به تأکید می گفت “این مسئله ای است که فقط “دونالد ترامپ” پیش کشیده. هیچکس نمی خواست به این مشکل بپردازد؛ او این کار را کرد. مدارس ما از مهاجران لبریزند، اما حق ندارند که از وضعیت قانونی اقامت والدین آنها پرس و جو کنند. قوانین روشن نیستند و وقتی ما که می خواهیم همه را به رعایت آنها واداریم، ما را نژادپرست می انگارند. نمی دانم که آیا ساختن یک دیوار در سرحد جنوبی ایده ای شدنی باشد، اما می باید مرزی داشته باشیم. آقای “وباما” دروازه را آنها بستند. اکنون، مردم خسته اند. آنها به خوبی می بینند که هیچیک از دو حزب نمی خواهد خطر کند و انتخاب کنندگان آمریکای لاتینی تیسار را برنجانند.” وقتی های بسیاری برهم می انبارند و گلوله های توپخانه آقای “ترامپ” را فراهم می آورند. اقامتی چند روزه در “آلاباما” کافی است تا سلول های تروریستی که گوپا میکزیک به ایالات متحده نفوذ کرده اند، از نقب هائی که در زیر زمز کنند اند تا تن ها مواد مخدر را از آنها بگذرانند، از ارتشی بیگانه که می تواند بر دوازده میلیون مهاجر تکیه کند بستنویسید یا اینحال از زمان انتخاب آقای “وباما” در سال ۲۰۰۸ و انتخاب مجدد وی در سال ۲۰۱۲، راهبرد گزینان و زمینه های جمهوریخواه به تکرار گفته اند که دلبستگی به این مواضع از منظر انتخاباتی برای حزب خود آنها خطرناک است و هیچ نامزدی هرگز نخواهد توانست بدون کسب آرای چشمگیر آمریکای لاتین تیاران در انتخابات ریاست جمهوری پیروز گردد و به کاخ سفید گام بگذارد. “ان کولتر”، مقاله نویس هیاهوگرم گرفتار ترس از مهاجران، ادعا کرده که اگر ساختار جمعیتی ایالات متحده در دورانی ۹۰۰ هزار تن “جیمز کارت” و آقای “والتر ماندیل” نامزدهای مقابل “ریگان” بودند، همانند امروز کمتر “سفید پوست” بود، “کارت” در سال ۱۹۸۰ و “ماندیل” چهار سال بعد، “ریگان” را شکست می دادند. “کولتر” گفته که از بخت پیروزی آقای “ترامپ” اطمینان خاطر یافته. با اینحال چنین پدیداست که آقای “ترامپ” جز بخش همواره رو به کاستنی از انتخاب کنندگان مرد آمریکایی پیشاپیش یک رنگ سفید پوست، مخاطب دیگری نداشته باشد. در ماه نوامبر آینده، خانم “کلینتون” می توانست نامزد اجباری اقلیت های قومی و نژادی و “وال استریت”،

می چیز زیادی را تحقق نخواهیم بخشید. اما کار ما تضمین آن خواهد بود که دیگر هیچ چیز ناشایستی به انجام نرسید. بعد هم، اگر ما رئیس جمهور جمهوریخواه برگزینیم، نخستین متن قانونی که به امضای وی خواهیم رساند، ابطال “برنامه مراقبت وباما”، و سپس لغو قانون “داد –فرانک” خواهد بود که بانک ها را ضابطه مند می سازد. به زودی از دولت کنونی سوسیالیست جز خاطره ای تلخ، چیز دیگری بر جای نخواهد ماند. رزم و رازی همچنان بر جاست، چگونه در یک حزب و منطقه ای که آرای اوانزلیست ها وزنه سنگینی است، آقای “ترامپ” توانسته به این آسانی خود را جا کند؟ خانم “جی” قبلاً از آقای “هوگابی”، واعظ پیشین مسیحیان باپتیست، مدافع “ارزش های سنتی خانوادگی” حمایت کرده بود. امروز پیشتیبان قلمارخانه داری است که ایمان قرص و محکمی ندارد، مانند یک کاریچی دشنام می دهد، و در تلویزیون به توصیف شکل و شمایل اندام تناسلی اش می پردازد. خانم “جی” بی رودریاستی نظرش را شرح می داد: “دونالد ترامپ” مخالف سقط جنین است، موافق نیایش در مدارس است، سنتی تر از او در این انبان کسی نیست. نگاهش کنید: خانواده وی، رویای تحقق یافته آمریکائی است. قبول، او سه بار ازدواج کرده. اسما “رونالد ریگان” هم پیش از یک بار ازدواج کرده بود؛ بازیگر بود و ماجراهائی از سر گذرانده بود. وقتی کسی را در کلیت اش بررسی کنید، در می یابید که ما همه گناهکاریم. بعد هم اگر قرار باشد که شروع به سنگ پرانی ابه گناهکارا کنیم، بیم آن است که تمام اعضای مجلس سنا یکجا سنگسار شوند.” تردیدی نیست که آقای “ترامپ” توانسته است رشته پیوند مستقیم و استواری را با هواداران خود گره زند؛ این هواداران در کشور تا همین حالا هم ۹۰۰ هزار تن اند، از جمله خانم “جی”، که پیامک های بیشمار وی را دریافت می دارند. دور از آنکه انتقادات و افشاکاری های آزارنده اغلب رسانه ها، هنرمندان و روشنفکران در موضع این هواداران خلل اندازند، شاید آنها را بسا برجا تر هم ببندند. خانم “جی” اذعان داشت که “هن” به “ترامپ” اعتماد دارم. ما به یک سوداگر نیاز داریم. او دیگر نباید چیزی را ثابت کند. همین حالا هم خانواده ای بی نظیر و ۱۰ میلیارد دالر پول دارد.”

دیفنر بدهکاری ندارد. “میچ مک کونل” رهبر جمهوریخواهان در سنا بیش از یک میلیون دالر در سسال دریافت می کند؛ “بل جی” واژه خشم را خوش نمی دارد، خصوصت او نسبت به منتخبان جمهوریخواه کنگره به راستی به همان احساس پهلوی زد. در دنباله حرفش می گفت که “آنها تفرقه انداختن در حزب و تقدیم پیروزی به “هیولای کلینتون” را بر اینکه نقاب از صورتشان بپندند، و همه دریاوند که به داخل چه می گذرد ترجیح می دهند: لابی گری ها، بده بستان ها، رشوه ها، چیزی که من در “دونالد ترامپ” می پسندم این است که او هزینه کارزارش را از کیسه خودش می پردازد و به گروه های

از گفتار مشهوری از “ملکوم ایکس” مبارز سیاه پوست در سال ۱۹۶۰ الهام می گیرد. همینقدر پس که بگوئیم که گرچه خانم “جی” واژه خشم را خوش نمی دارد، خصوصت او نسبت به منتخبان جمهوریخواه کنگره به راستی به همان احساس پهلوی زد. در دنباله حرفش می گفت که “آنها تفرقه انداختن در حزب و تقدیم پیروزی به “هیولای کلینتون” را بر اینکه نقاب از صورتشان بپندند، و همه دریاوند که به داخل چه می گذرد ترجیح می دهند: لابی گری ها، بده بستان ها، رشوه ها، چیزی که من در “دونالد ترامپ” می پسندم این است که او هزینه کارزارش را از کیسه خودش می پردازد و به گروه های

دیفنر بدهکاری ندارد. “میچ مک کونل” رهبر جمهوریخواهان در سنا بیش از یک میلیون دالر در سسال دریافت می کند؛ “بل جی” واژه خشم را خوش نمی دارد، خصوصت او نسبت به منتخبان جمهوریخواه کنگره به راستی به همان احساس پهلوی زد. در دنباله حرفش می گفت که “آنها تفرقه انداختن در حزب و تقدیم پیروزی به “هیولای کلینتون” را بر اینکه نقاب از صورتشان بپندند، و همه دریاوند که به داخل چه می گذرد ترجیح می دهند: لابی گری ها، بده بستان ها، رشوه ها، چیزی که من در “دونالد ترامپ” می پسندم این است که او هزینه کارزارش را از کیسه خودش می پردازد و به گروه های

روزنامه افغانستان از همه دانشمندان و نویسندگان دعوت به همکاری می نماید.
هیئت تحریر در ویرایش مطالب دست باز دارد.
مقالات وارده بازگردانده نمی شود.
مسئولیت مقالات به عهده نویسندگان آنها است و تنها سرمقاله یانگور دیدگاه روزنامه افغانستان میباشد.

روزنامه افغانستان بخش دری و پشتوی روزنامه اوت لوک افغانستان است.

www.dailyafghanistan.com

Email: thedailyafghanistan@yahoo.com

- صاحب امتیاز: دکتر حسین یاسا
- مدیر مسول: محمد رضا هویدا
- سردبیر: حفیظ الله زکی
- کاریکاتورست: خالق علی زاده

- درآین: علی اصغر زاهدی، مصطفی جعفری
- مسئول وب سایت: غلام عباس اصلان

□ آدرس: کابل، شهرک امید سبز، فاز چهار، کوچه ششم، خانه نمبر ۱۳۷

افغانستان
The Daily Afghanistan

Outlook
AFGHANISTAN
The Leading Independent Magazine